

INTRODUCCIO

Jesucrist és el rostre de la misericòrdia del Pare. El misteri de la fe cristiana sembla trobar la seva síntesi en aquesta paraula. Ella s'ha tornat viva, visible i ha assolit el seu cim en Jesús de Natzaret... En la plenitud del temps, quan tot estava disposat segons el seu pla de salvació, Ell

envià el seu Fill nascut de la Verge Maria per a revelar-nos de manera definitiva el seu amor. Qui l'ha vist a Ell, ha vist el Pare. Jesús de Natzaret amb la seva paraula, amb els seus gestos i amb tota la seva persona revela la misericòrdia de Déu (RM 1)

[Nota: **El rostre de la misericòrdia** 19-21]

Davant la visió d'una justícia com a mera observança de la llei que jutja, dividint les persones en justos i pecadors, Jesús s'inclina a mostrar el gran do de la misericòrdia que busca els pecadors per oferir-los el perdó i la salvació. (RM 20)

Després, mentre era a taula a casa seva, van acudir-hi molts publicans i altres pecadors i es posaren a taula amb Jesús i els seus deixebles. Quan els fariseus ho veieren, digueren als deixebles: Per què el vostre mestre menja amb els publicans i els pecadors? Jesús ho va sentir i digué: El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. Aneu a aprendre què vol dir allò de: El que jo vull és amor, i no sacrificis. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors (Mt 9,10-13)

Preguem: Pare, ens sentim pecadors i venim a demanar la teva misericòrdia per tantes vegades com la humanitat permet que les lleis establertes obstaculitzin l'atenció als més necessitats tot afectant la dignitat de les persones.

Que la paraula del perdó pugui arribar a tots i que la crida a experimentar la misericòrdia no deixi a ningú indiferent. La meva invitació a la conversió es dirigeix amb major insistència a aquelles persones que es troben allunyades de la gràcia de Déu a causa de la seva conducta de vida. Pel vostre bé, us demano canviar de vida.

Però Zaqueu, dret davant el Senyor, li digué: Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i als qui he exigit més diners del compte, els en restitueixo quatre vegades més. Jesús li digué: Avui ha entrat la salvació en aquesta casa; perquè també aquest home és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut. (Lc 19, 8-9)

Preguem: Senyor, et vull obrir les portes de casa meva, perquè hi facis estada i em capgiris el cor, com vas transformar el de Zaqueu.

No caiguen en el terrible parany de pensar que la vida depèn dels diners i que davant d'ells tota la resta es torna mancada de valor i dignitat. Els diners no ens donen la veritable felicitat. La violència usada per acumular fortunes que degoten sang no converteix a ningú en poderós ni immortal. Per a tots, tard o d'hora arriba el judici de Déu del qual ningú no en pot escapar.

Abraham, pare meu, tingues pietat de mi i envia Llàtzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo terriblement enmig d'aquestes flames. Abraham li respongué: Fill, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, mentre que Llàtzer només va rebre mals. Ara, doncs, ell troba aquí consol i tu, en canvi, sofriments. A més, entre nosaltres i vosaltres hi ha oberta una fossa tan immensa, que ningú, per més que vulgui, no pot travessar d'aquí on som cap a vosaltres, ni d'on sou vosaltres cap aquí. El ric va insistir: Llavors, pare, t'ho prego: envia'l a casa del meu pare, on tinc encara cinc germans. Que Llàtzer els adverteixi, perquè no acabin també ells en aquest lloc de turments. Abraham li respongué: Ja tenen Moisès i els Profetes: que els escoltin. El ric insistí encara: No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si un mort va a trobar-los, sí que es convertiran. Abraham li digué: Si no escolten Moisès i els Profetes, tampoc no els convencerà cap mort que ressusciti. (Lc 16, 23-31)

Preguem: Senyor ens passem la vida mirant cap a una altra banda sense voler veure els captaires que ens envolten pel camí. Transforma el nostre cor tan endurit, i fes que es deixem afectar pel clam d'aquells que tu més estimes.

Que la mateixa crida arribi també a totes les persones promotores o còmplices de corrupció. Aquesta nafra putrefacta de la societat és un greu pecat que clama al cel ja que mina des dels seus fonaments la vida personal i social... impedeix mirar el futur amb esperança perquè amb la seva prepotència i avidesa destrueix els projectes dels febles i oprimeix els més pobres... La corrupció és una obstinació en el pecat que pretén substituir Déu amb la il·lusió dels diners com a forma de poder... Per eradicar-la són necessàries la prudència, la vigilància, la lleialtat, la transparència, unides al coratge de la denúncia. Si no s'hi combat busca còmplices i destrueix l'existència.

(Jesús digué:) *Els homes d'aquest món, en els tractes entre ells, són més astuts que els fills de la llum. I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa del diner, que és enganyós, perquè, quan tot s'hagi acabat, us rebïn a les estances eternes. Qui mereix la confiança en una cosa molt petita, també la mereix en una de gran, i qui enganya en les coses petites, també enganya en les grans. Per tant, si no heu merescut la confiança en l'administració del diner, que és enganyós, ¿qui us confiarà els béns veritables? I si no heu merescut la confiança en les coses que són d'un altre, ¿qui us donarà allò que us pertany? Cap criat no pot servir dos senyors, perquè, si estima l'un, avorrirà l'altre, i si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner.* (Lc 16, 8-13)

Preguem: Senyor ja sé que la corrupció pública comença allà on acaba la corrupció privada. Il·lumina els ulls del meu cor perquè entengui que jo també estic immers d'alguna manera en aquest context; i fes que tothom sàpiga i vulgui entendre, que ser corrupte vol dir ser un lladre dels béns dels pobres.

Aquest és el temps oportú per canviar la vida! Aquest és el temps per deixar-se tocar el cor... És el moment d'escoltar el plor de totes les persones devastades per vosaltres en els seus béns, en la seva dignitat, en els afectes, en la seva pròpia vida. La veritable vida és alguna cosa ben diferent del que ara penseu. Déu està disposat a escoltar-vos, i jo també ho estic, com els meus germans bisbes i sacerdots.
(RM 19)

(Diu el Senyor:) *Israel, torna al Senyor, el teu Déu! La teva culpa t'ha fet ensopegar. Torna al Senyor i porta-li com a ofrena aquestes paraules: "Perdona totes les nostres culpes i accepta'ns el bo i millor; en comptes de vedells, t'oferim la pregària dels nostres llavis".*

Diu el Senyor: Jo els guariré de la seva infidelitat i els estimaré amb tot el cor. Ja no estic indignat amb ells. Seré per a Israel com la rosada; florirà com el lliri i la seva soca arrelarà com la dels àlbers. Els seus rebrots creixeran, i tindrà la ufana de l'olivera i la fragància del Líban. Es refaran els qui visquin a la seva ombra, seran fecunds com el blat, creixeran com una parra i es parlarà d'ells com del vi del Líban. Efraïm, què tinc a veure amb els ídols? Sóc jo qui respon i vetlla per tu. Sóc com una savina frondosa: els teus fruits vénen de mi. (Os 14, 2-9)

Preguem: Senyor, et demanem que amb ajuda de la teva misericòrdia tinguem la valentia de demanar perdó al germà a qui hem ferit o perjudicat i de perdonar-nos els uns als altres per poder canviar de vida, ser justos i crear un món millor per a tothom, on puguem viure tots amb dignitat humana i respecte, gaudint de l'amor de Déu

La misericòrdia no es contraria a la justícia sinó que expressa el comportament de Déu cap al pecador, oferint-li una ulterior possibilitat per examinar-se, convertir-se i creure... El regne (d'Israel) està proper a la destrucció; el poble no s'ha mantingut fidel a l'aliança, s'ha allunyat de Déu i ha perdut la fe dels Pares. Segons la lògica humana, es just que Déu pensi en rebutjar el poble infidel...

Diu el Senyor: Quan Israel era un noi me'l vaig estimar, d'Egipte vaig cridar el meu fill. Però ell és d'aquells que, com més els crides, més se te'n van: oferien sacrificis als Baals, cremaven ofrenes als ídols. Jo mateix vaig ensenyar Efraïm a caminar agafant-lo pels braços, però ells no han reconegut que jo els he guarit. Jo els atreïa cap a mi amb llaços d'afecte i amor. Feia com qui aixeca un jou del coll i deixa lliure la boca, m'acostava cap a ell i

Es així. La ira de Déu dura un instant, mentre que la seva misericòrdia es eterna. (Com diu St. Agustí:) “És més fàcil que Déu contingui la ira que la misericòrdia.” (RM 21)

li donava menjar. No tornarà al país d'Egipte, però el rei d'Assíria el dominarà, perquè no han volgut tornar a mi. (Os 11, 1-4.)

Preguem: Senyor fes que la nostra comunitat que és l'Església, sigui el teu rostre visible, que complim fidelment la teva voluntat ni que ens costi, dóna'ns la força necessària per repetir des del fons del cor: “facis la teva voluntat”

També Pau perseguia de manera irrepreensible la *justícia* de la Llei, abans de la seva conversió a Damasc, on comprèn que la *justícia* ha canviat radicalment i posa en primer lloc la fe i no només la llei. El judici de Déu no el constitueix l'observança o no de la Llei, sinó la fe en Jesucrist, que amb la seva mort i resurrecció porta la salvació juntament amb la misericòrdia que *justifica*. La *justícia* de Déu es converteix ara en alliberament per tots els qui estan oprimits per l'esclavitud del pecat i les seves conseqüències. La *justícia* de Déu és el seu perdó. (RM 19)

Sabem que ningú no és just davant de Déu en virtut de les obres que mana la Llei, sinó que ho és per la fe en Jesucrist. Per això nosaltres hem cregut en Jesucrist i som justos, no per les obres de la Llei, sinó per la fe en Crist, ja que ningú no pot ser just en virtut de les obres que mana la Llei. (Ga 2,16)

Nota: **Justícia** al pensament de Pau, és allò que salva, allò que dóna i retorna el sentit a la vida, el que fa que la relació de la persona amb Déu i amb si mateix i amb els altres sigui correcta.

Preguem: Pare, ajuda'ns a confiar en la teva voluntat i, amb Jesús, fes que ens posem a les teves mans amb plena confiança, defugint les falses seguretats.

CANTS

- **Compartir-ho** tot és font de riquesa/ Jesús dóna'ns un cor de pobre.
- **Confiem en el Senyor**/ que n'és de bo/ Confiem en el Senyor./ Al-leluia (Taizé 18)
- **El alma** que anda en amor, ni cansa ni se cansa. (Taize 122. Joan de la Creu)
- **Espera el Senyor**/ el jorn és a prop./ Espera el Senyor/ sens defallir. (Taizé 2)
- **Senyor Jesús**, la llum del meu cor/ no permetis que em parli la foscor./ Senyor Jesús, la llum del meu cor/ fes que pugui acollir el teu amor. (Taize 9)
- **Tota la vida** cantaré, la bondat que em té el Senyor.